

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Ce-aduce d. Maniu

— Sau ce și-a pus în gând să înfăptuiască noul guvern —

Am arătat în numărul trecut al gazetei noastre, cu câtă însuflețire a fost primit în toată țara guvernul cel nou. D. Maniu este socotit deadreptul ca un mântuitor din multele greutăți și nemulțămiri de până aci. Prin urmare, chemarea noului guvern nu este deloc ușoară. Dimpotrivă, foarte grea, însă d. Maniu nu se arată temător de ceea ce îl așteaptă. Dovadă, că din cea dintâi zi nouii miniștrii s'au și apucat de lucru cu cea mai mare râvnă și stăruință. Și ca să știe și țara, ce face și cum înțelege noul guvern să aducă zile mai bune, d. Maniu a dat în vileag o declarație de program, sau un fel de carte de mărturie, în care se cuprind pe scurt toate planurile de muncă ale cărmuirii sale.

Declarația de program a noului guvern a fost găsită ca foarte bună, nu numai de către cercurile politice din țara noastră, ci și din străinătate. Și s'a zis, că dacă se vor putea duce la bună izbândă toate punctele din planurile dlui Maniu, atunci cu adevărat țara noastră poate nădăjdui zile mai bune și mai fericite.

Iată, punct de punct, ce și-a pus în gând să înfăptuiască d. Maniu și guvernul său:

1. Va întări legăturile dintre Tron și dintre popor. Adică va lucra ca între Rege și între țară să fie dragoste și alipire nestrămutată.

2. Noul guvern va da libertate deplină în alegeri, ca cetățenii să-și poată pune slobozii voturile lor pe listele pe cari vor pofti, fără nici un amestec sau siluire din partea oamenilor administrației. Nici prefectii, nici pretorii, nici jandarmii nu vor mai putea să îndemne pe nimenia, să votez într'un fel sau altul. S'au și dat porunci aspre, ca toate abuzurile și siluirile de voturi să fie aspru pedepsite.

3. Guvernul cel nou va căuta să facă, cât mai îngrabă și cât mai bine, împrumutul în străinătate, ca țara să se poată salta cât mai curând din sărăcia și necazurile în cari se găsește.

4. Se vor aduce în țară capitaluri străine, ca să poată înflori fabricile, întreprinderile și negoafele.

5. Se vor da împrumuturi ușoare plugărilor și economilor, ca să înainteze plugăria. Vor fi ajutate ținuturile bântuite de secetă.

6. Se vor lua măsuri ca fabricile și co-

merțul să poată lucra cât mai bine și cât mai mult.

7. Vor fi ajutate obștiile și cooperativele.

8. Noul guvern va lucra pentru unirea sufletească a națiunii întregi, adică pentru pacea și buna înțelegere a tuturor locuitorilor.

Se fac alegeri nouă în toată țara

În timpul cel mai apropiat vor fi chemați alegătorii din toată țara, să voteze un nou parlament, care să facă legile de lipsă spre înaintarea țării. Alegerile vor fi un fel de întrebare către națiune, că este sau nu multămită cu gândurile și planurile noului guvern? Spre acest scop, alegerile s'au și fixat în felul următor:

1. Alegerile de deputați se vor face în ziua de 12 Decemvrie.

2. Alegerile de senatori se fac în ziua de 15 Decemvrie, când votează bătrânii.

3. La 17 Decemvrie votează, tot pentru senatori, membrii consiliilor comunale.

4. La 19 Decemvrie votează membrii Camerelor de Comerț, ai Camerelor de agricultură și profesorii universitari.

La votare fiecare cetățean cu drept de vot trebuie să aibă certificat de alegător. Aceste certificate se vor împărți în timpul cel mai scurt. Oamenii să fie cu grijă și să se intereseze la primării, ca să nu rămâie fără certificate.

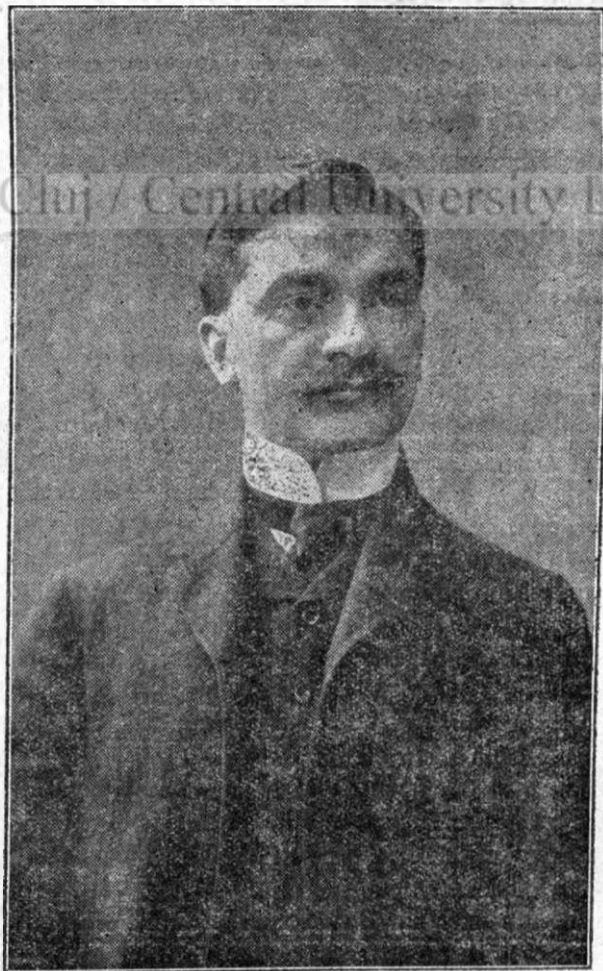
Noul parlament se adună în ziua de 22 Decemvrie.

Listele de candidați acum se alcătuiesc și vor fi publicate în curând. Listele partidului național-țărănesc se statorcesc de către comitetele organizațiilor județene, cari vor trebui însă să fie aprobate de către Comitetul Central dela București. În județul Târnava mică, comitetul județean a propus să fie luați în listele de candidați următorii:

La senat: Dr. Romul Bolla, profesor universitar și Dr. Victor Macaveiu, canonic.

La deputație: Dr. Ioan Coltor canonic, Dr. Ilarie Holom, avocat în Dumbrăveni, Dr. Ioan Bianu, avocat în Blaj și Ion Albu, profesor în Dumbrăveni.

Osândită la moarte. În ziua de 8 Noemvrie a fost osândită la moarte la Paris o femeie, care, din răsbunare, a omorât, înăbușind cu un burete, pe fetița, în vârstă de câteva luni, a unei vecine.

D. Iuliu Maniu primministru al țării

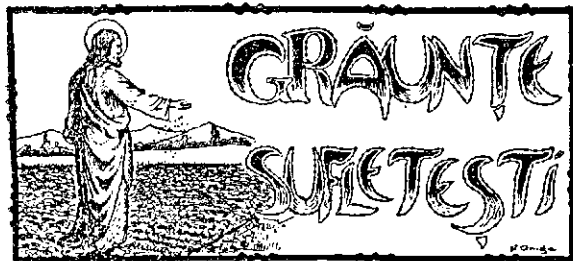
Mai cu seamă însă, ca să nu mai fie dușmăni între Români feluritelor ținuturi.

9. Minoritățile (celealalte națiuni din țară, ca unguri, sași, evrei, turci) vor avea o lege anume. Se va face adică o lege a minorităților.

10. Cu străinătatea se vor ținea pretiniile avute, continuându-se o politică a țării, nu o politică de partid.

11. Nu va mai fi stare de asediu, decât pe-o lărgime de 10 kilometri spre graniți.

12. Gazetele și tipăriturile nu vor mai avea cenzură, adică se dă libertate de presă, cum scrie la Constituție.

Evangelia sărbătorii

25 Decembrie. Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos

Mateiu 2. 1-12.

1. Iară dacă s'a născut Isus în Betleemul Iudei, în zilele lui Irod împăratul, iată magii dela răsărit au venit în Ierusalim, zicând:

2. „Unde este celce s'a născut, împăratul Jidovilor? Căci iată am văzut steaua lui la răsărit, și am venit să ne închinăm lui“.

3. Și auzind Irod împăratul, s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul.

4. Și, adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, i-a întrebat pe ei „unde este să se nască Hristos?“

5. Iară ei au zis lui: „în Betleemul Iudei, căci așa este scris prin prorocul:

6. „Și tu Betleeme, pământul Iudei, cu nimic nu ești mai mic între orașele Iudei, căci din tine va ieși povățuitor carele va paște pe poporul meu Israil.“

7. Atunci Irod, chemând într'ascuns pe magi, a întrebat dela ei vremea stelei, care s'a arătat.

8. Și, trimițându-i pe ei în Betleem, a zis: „mergeți, întrebați cu deadînsul de prunc, și dacă-l veți afla, dați-mi de știre, ca să merg și eu, să mă închin lui.“

9. Iară ei, ascultând pe împăratul, s'au dus. Și iată steaua, care o văzuse în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit de a stătut deasupra unde era pruncul.

10. Iară ei, văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au aflat pruncul cu Maria, muma lui, și, căzând, s'au închinat lui, și, deschizând vistierele sale, au adus lui daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și, luând știre în vis să nu se întorcă la Irod, pe altă cale s'au dus în țara sa.

* * *

1. Betleem este cuvânt evreesc și înseamnă pe românește „casa pânel“, pentru că pământul li era foarte roditor. Mai demult se numea Ephrata. Acolo s'a născut și regele David, de aceea se numește în Noul Testament de multe ori numai orașul lui David. Betleemul este cale de două ceasuri dela Ierusalim și se afla în partea de față a lui Iuda. Irod împăratul se numește și Irod cel Mare, și a fost fiul lui Antipater. E ajuns împărat cu ajutorul Romanilor, și anume a lui Antonie. El a fost numit rege la anul 40 înainte de Nașterea Domnului, și a murit, după o domenie foarte glorioasă dar tot pe atât și de săngeroasă, după ce, cu aju-

torul oștirilor romane, a cuprins Ierusalimul, la Paștile anului 4 înainte de Hristos.

Magii alcătuiau, în curtea împăratului Nabucodonozor, o tagmă de înțelepți vrăjitori și cercetători de lucruri tainice. Tot așa se numiau și preoții și înțelepții. Perșilor, cari erau sfinicii împăraților și cetitorii naturii și ai voinței zeilor. Cei mai mulți sfinți Părinți sunt de părerea că magii erau din Persia. Sf. Mateiu nu ne spune, câți magi au fost, dar toată creștinătatea și tradiția bisericească ne asigură că au fost trei și că se numeau Baltazar, Melchior și Gașpar. Sfinții Părinți sunt de părerea că magii au sosit în Ierusalim aproape la doi ani după nașterea lui Isus.

2. Steaua, care s'a arătat magilor la răsărit, nu a fost o stea comună, asemenea celorlalte stele, pentru că nici o stea încă n'a povățuit, nici până atunci nici de atunci încoace, oamenii și încă nu numai dela răsărit spre apus ci și dela miază noapte spre miazăzi, dupăcum cade Betleemul dela Ierusalim. Și apoi cine a mai auzit ca o stea să stea „deasupra unde era pruncul“. De aceea, ori câte cărți s'au scris despre steaua aceasta minunată, trebuie să credem că a fost o stea anume trimisă de Dumnezeu pentru scopul acesta. De altfel despre steaua aceasta avem și o profeție în cartea a patra a lui Moise (24, 27), unde ni-se spune: „Răsări-va o stea din Iacob“. Sfinții Părinți sunt de părerea că prorocia aceasta s'a păstrat și la popoarele păgâne din răsăritul Asiei, de aceea au pornit magii și au urmărit-o, știind că arătarea stelei înseamnă nașterea unui nou împărat al Jidovilor.

3. Irod împăratul s'a turburat, pentru că el de obârșie nu era Jidov ci Idumeu. Auzind deci că Jidovilor li-s'a născut un împărat din neamul lor, s'a turburat, temându-se, nu cumva să-i ia împărăția pe care el, cu atâtea jertfe, o răpise dela familia Macaveilor, care împărățise până atunci în țara jidovească.

S'a turburat însă și tot Ierusalimul cu dânsul, deoparte, pentru că Jidovii așteptau ca Mesia să se arete în strălucire și putere împărătească, de altă parte, pentru că se temeau de marile turburări și jertfe de sânge cu cari Irod obișnuia să-și asigure puterea împărătească.

4. Arhierii se numiau ceice au purtat vreodată arhieria. Arhierii de aceștia pe vremea aceea erau mai mulți, fiindcă numai dela anul 37 înainte de Hristos și până la anul 6 după Hristos, Irod și Arhelau au schimbat pe arhierii de 11 ori. Cărturari, legiuitori și dascăli se numeau Jidovii aceia cari tâlcuiau cărțile lui Moise.

Irod a știricit dela magi, unde era să se nască Hristos, adevărat Mesia cel mult făgăduit și așteptat. El foarte bine au înțeles deci întrebașii magilor și bine știa că nu poate să fie vorba decât numai despre Mesia, împăratul cel din casa lui David, care, după prorociile prorocilor, avea drept la scaunul de rege al lui David, pe vecie.

5. Atât arhierii cât și cărturarii au răspuns numai decât că Mesia cel făgăduit numai în Betleem putea să se nască. Răspunzând însă lui Irod, ei au rămas reci și nepăsători, ca și când lucrul acesta nu i-ar fi privit de loc.

6. Prorocia aceasta se află la Mihea 5, 2, dar nu e luată din cuvânt în cuvânt de acolo.

7. Irod se temea, nu cumva, auzind despre nașterea noului împărat, vrăjmașii lui dintre Jidovi să se folosească de prilejul acesta și să se răscoale împotriva lui. Se sili deci, de o parte, să împiedece răspândirea veștii, iară de alta își puse în gând, să ucidă pe împăratul cel nou născut. De aceea a chemat pe magi într'ascuns și a știricit dela ei, când

li-s'a arătat steaua, ca astfel să afle vârsta pruncului.

9. Steaua, care i-a condus până în Ierusalim, se vede că s'a ascuns, până au poposit ei acolo. Dar îndatăce au plecat spre Betleem, li-s'a arătat din nou, ceea ce dovedește fără nici o îndoială că steaua aceasta nu era o stea obișnuită, ci una extraordinară și minunată.

11. Magii l-au aflat pe Isus într'o casă și nu în peștera în care se născuse. Dovadă că Iosif și Maria a căutat, după ce s'a golit Betleemul de oaspeții cei mulți cari merseră acolo, ca să se scrie, după porunca împăratului, o casă în chirie, în care au rămas până la fuga lor în Egipt.

Sfinții Părinți sunt de părerea că prin tămâia, pe care au adus-o magii pruncului, i-au recunoscut dumnezeirea. Aurul i-l-au adus ca unui împărat, iară prin smirnă ei au recunoscut că Isus este și om muritor, și prin aceasta au inchipuit mai înainte moartea și înmormântarea lui.

* * *

Magii dela răsărit i-au adus lui Isus tămâie și aur și smirnă. Noi să-i dăruim credință nădejde și dragoste.

Primul nostru dar să fie credința, darul cel mai plăcut Domnului, care așa de mult lipsește astăzi. Să credem deci, cu credință nestrămutată, că Hristos a lăsat trupul și sângele său pe altarele bisericilor noastre. Și noi avem, în fiecare sat, câte un Betleem, câte o casă a pânel, pentru că sub formele pânel și a vinului se păstrează trupul și sângele Domnului pe altare. Să mergem deci cât mai des la această casă a pânel și să adorăm pe Mântuitorul născut astăzi. Dar să nu ne îndestulim numai cu adorarea, ci să ne și nutrim cu scump trupul și sfânt sângele lui în sfânta cuminecătură. Numai în cazul acesta vom avea viață întru noi.

Al doilea dar să fie nădejdea, nădejdea în împlinirea făgăduințelor făcute de Isus. Iar Isus ni-a făgăduit înainte de toate fericirea cerească: „În casa Tatălui meu sălașuri multe sunt... voi merge să vă găsesc vouă loc“ (Ioan 14, 2). Ni-a făgăduit bunuri trupești, zicând: „Nu vă grijiți de sufletul vostru, ce să mâncați și ce să beți, nici de trupul vostru, cu ce să vă îmbrăcați... Căci știe Tatăl vostru cel ceresc că vă trebuiesc acestea toate“ (Mateiu 6, 25-32). Ni-a făgăduit iertarea păcatelor întrucât ne întorcem dela păcatele noastre și ne facem mai buni, pentru că zice: „Mai multă bucurie va fi în ceriu de un păcătos decât de nouăzeci și nouă de drepti, cărora nu le trebuiește pocăință“ (Luca 15, 7), iar la Ezechiel se zice despre însuși Dumnezeu Tatăl: „Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci ca să se întorcă și să fie viu“ (18, 32). Ni-a făgăduit ajutor în năcașuri, pentru că fiind apostoli în primejdie de înec pe mare, Domnul nostru Isus Hristos i-a întrebat: „Ce sunteți înfricați, puțin credincioșilor?“ (Mateiu 8, 26), iară în Psalm 45, 2, Dumnezeu Tatăl se numește pe sine „ajutor în năcașuri“. Ni-a mai făgăduit în sfârșit ascultarea rugăciunilor, zicând: „De veți cere ceva întru numele meu, eu voi face“ (Ioan 14, 14) și „Amin, amin zic vouă, orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, da-va vouă“ (Ioan 16, 23). — Să avem deci nădejde nestrămutată că Domnul nostru Isus Hristos își va împlini toate făgăduințele sale, dacă credem în el din tot sufletul nostru.

Dragostea noastră în sfârșit, care este al treilea dar pe care-l aducem astăzi Mântuitorului nostru, numai atunci va fi desăvârșită, dacă vom ține poruncile, pentru că zice Domnul: „Celce are poruncile mele și le păzește, acela este carele mă iubește, și celce mă iubește, iubit va fi de Tatăl meu, și eu îl voi iubi, și mă voi arăta lui“ (Ioan 14, 21).

Aceste trei daruri sunt cele mai plăcute pentru Isus, pentru că, după cum zice sf. Bernard, casa Domnului (adecă sfințenia care duce la fericire) se întemeiază prin credință, se ridică prin nădejde și se sevărește prin dragoste.

Iuliu Maior.

Inmormântarea învățătorului Sever Buzilla

Vremuri glorioase, pline de mărețe fapte, se scurg pe neobservate. Și cu ele dearându-l se sting oamenii, cari prin munca lor cinstită, le-au desăvârșit.

Uzul, chiar din cei mai vrednici leaderi ai acestor vremuri, s'a dus ieri pentru vecie, pe cărarea fericirii și răsplătii Dumnezeului Celui preasfânt. S'a dus, cu sine ducând toată cinstea și onoarea și recunoștința celor cari l-au cunoscut și l-au stimat mult. Este mult iubitul domn învățător: Sever Buzilla, fiu de preot român, născut în părțile arădane.

Rămas orfan de ambii părinți, pe când era școlar începător la gimnaziul din Beiuș, muncea mult și învăța mult. Umăr la umăr cu tratele său dulce, mai vârstnic cu doi ani, ca elevi cuminiți și sărguincioși, dând instrucții elevilor slabi la carte și la cap, și cruțând filer de filer ori ce dar primit, s'au crescut pe sinesi, și pe frați și pe surori, toți mai mici, neputincioși. Se întreceau în bunătate, în blândeță și sărguincie, și după multe suferințe, răzbișă curând: scumpul nostru defunct, ca învățător și fratele său dulce: Domnului slujitor.

După ce-au ieșit din școală, iată-i iar alături. Doi atleți robuști, piepturi de oțel, muncind din răspuțeri, acum însă nu pentru ei, și n'folosul lor, ci măcinând forțe, din greu

ducând jertfe pe altarul Domnului și a patriei lor scumpe. Din muncă 'ncordată, zel neobosit și abnegație de sine, lucrau pentru 'ntrămarea, luminarea și 'nchegarea poporului oropsit de sub conducerea lor.

Mai întâi în Șepreuș, mai apoi în Chereleș puțin timp în Ghetea, mai apoi în Sinteia și pe urmă în Petrani, timp de optsprezece ani, cu mult zor și trudă amară, reușit-a să dea țării feți și logofeți, cari de cari mai îndrăzneți.

Atâta muncă 'ncordată, chiar din fragedă pruncie, până 'n floarea bărbăției, trebuit-a să-l repuie. Boală crudă, nemiloasă, ce 'n urma muncii contrase, șase ani l-a sugrumat. În ziua de 27 Octomvrie anul curent, la ora trei după masă, în brațele tremurânde ale dulcelui său frate, protopop de Hădăraș, în vederea prea 'ntristatei Domniei sale soții, datu-și-a curatul suflet Domnului Celui din vecie.

În ziua a treia după moarte, iată neamurile toate, cu amici și cunoscuți, cu săteni și cu vecini, se imbulzesc, ca să-l mai vadă, pe cel ce fusese odată.

Era ora unu din ziua de 29 Octomvrie c. Clopotele Bisericii, scurt dar jalnic vestesc clipa 'nceperii îngropăciunii. Ele plâneau prea cu jale, pe cel ce 18 ani, într'una îl chemaseră, zmerit în spre strană.

Patru preoți umili, în odăjdii sfinte, cu inimi cernite de jale amară, se îndreptară, spre casa 'ndoliată și de lume 'npresurată. La biserica din sat, tot norodu-i adunat, așteptând nerăbdător, sosirea preoților, în fruntea cortelului și sosirea mortului, pentru prohodire.

Poporul recunoscător, de cu bună dimineață se gătea, se pregătea, pentru a lua parte, la inmormântare. Moșnegi cărunți, cu fețe brăzdate, babe 'ncovoiate de greul vieții, în haine mohorâte, bărbați robuști, femei cuminiți, elevi plâpânzi, pe gene cu lacrimi ferbinți, se boceau, să văietau după domnul învățător.

Uită, biserica plină, de norod, de poporeni, de dascăli și de mireni, de durere, de suspine, de cununi, ce le stă bine, de-asupra sicriului. Luminile pâlpăiesc, în altar Domnul ceresc, văzând atâția împreună, c-au venit să i-se 'nchine, de-asupra mulțimilor, zice: pace tuturor!

După. prohodul slujit de Rvss. Domn

Ignatie Sabo, arhidiacon și paroh în B. Șomcoiuș, asistat de Prea On. Vasile Ardeleanu, paroh: B. Uileac; Mon. Ioan Vlaicu, paroh în Ivăniș; și On. Harta, preot local, care a rostit o cuvântare frumoasă, relevând viața și faptele decedatului în Domnul. Păr. Harta, cu cunoscuta-i elocință, prin cuvinte alese, alină dureri chinuitoare, revărsă mângâiere în sufletele 'ndurerate, înăbușă suspinuri, și ostoaic lacrimi, ce nu vor să se curme.

După sărutul din urmă și deslegarea mortului, conductul se 'ndreaptă spre cimitirul orașului Beiuș. Bărbați, săteni, cu praporii și cu crucea sfântă înainte, urmași de preoți și școlari evlavioși, carul mortuar este urmat de rudenii, iar în urma lor, vine marea sătenilor. Clopotele suna 'ntruna: pe veci fie-i pomenirea!

Sunt de remarcat cuvântările: Președintelui Asociației corpului învățătoresc din județ, al cărui nume scapă, a elevului bacalaureant Stanciu, fost discipul al defunctului învățător, și mai ales induieșătoarea cuvântare a Păr. revizor Ioan Roșu, rostită la mormânt, despre vrednicia celui ce-a fost Sever Buzilla.

Astfel știu inimoșii noștri țărani să-și cinstească pe oamenii lor mari! În viață, până când trăiesc, îi slujesc, îi cinstesc și se conformează, după a lor povață, iară după moarte, se 'nchină cu admirațiune amintirii lor sfinte!

Frați țărani! iubiți și pe dușmanii voștri, mai vărtos însă pe cei, cari sufletul și trupul și-l pun pentru voi, apostolii voștri: pe preoți și învățătorii!

Petrani.

Asistent.

Producțiune teatrală în Rodna

Societatea culturală „Astra”, secția Rodna, a aranjat în ziua de Sâmbătă, 10 Noemvrie, o frumoasă producțiune cu teatru, cântări, declamări și dans, în sala hotelului „Hapca” din Rodna. Programul a fost următorul: 1. Cor „Trandafir crescut în vie” de I. Butaș. 2. Monolog „Gardistul Dan” de P. Liciu, predat de Dl Gh. Torz. 3. Cor „Nu-mi place” de S. Vidu. 4. Cor „Toarce lele” de T. Popoviciu. 5. Monolog „Slănină și cântec” de T. Speranță, predat de Dl Gh. Torz. 6. Cor „Badea meu”

Foia „UNIRII POPORULUI”.

Lelea Măriuță Sabia

Să te ferească Dumnezeu de zgârciuri la ranță, de vecsel (poliță) protestat și de muerea năpraznică. Așa zicea badea Toader Ariniș, care se vede, că era pătît săracul, cel puțin de unele. Nu doară că n'ar fi dus-o bine cu nevasta lui, care era o muere de să te legi la rană cu ea, dar avea o năpraznică de vecină, de să-ți tai haina și să fugi cât vezi cu doi ochi.

Lelea Măriuță, care pentru limbuța și răutatea ei a fost poreclită „Sabia”, era într'adevăr o sabie veninoasă, ascuțită de amândouă părțile. Nu era zi lăsată de Dumnezeu în care să nu se fi certat cu cineva. Pentru o nimica toată îi sărea țandăra, și, apoi — dă-i să meargă! Melița din gură de gândea că-i o mașinanghever pe pustietățile Galiției.

Nu era modru să țină cineva harț cu lelea Sabie, că-i măzgălea și-i nămânjia, de nici cu Tărnava mare nu se mai putea spăla. Oamenii din sat se fereau de ea ca de mama focului, că nu știai de unde scoate Măriuța prilej de ceartă.

Odată un ficiorandru o întâlnește la fântână și, ca să nu treacă fără a-i zice o vorbă, o întrebă cum e obiceiul:

— Mai duci apă, lele Măriuță.

— Ba nu mă, — răspuse ea. Duc vin, doar te-oi putea sătura. Ce mă întrebă așa ca un trâncălu, că duc apă? Doar numai apă poate să ducă omul dela fântână. Ori poate că voi duceți altceva, moare de crastaveți ori borș?

Tinărul își făcu cruce și-și văzu de cale, dar Măriuța par'că ar fi luat foc, așa se mânia, și începu să bălăcărească și să se verse ca valea.

Un alt tinăr, odată trecu pe lângă ea, fără a-i zice ceva, căci se teme, să nu pătească și el ca ortacul lui, acum câteva zile.

— Să trăești căciulă, că stăpân-to n'are gură, zise lelea Sabie, după ce trecu tinărul și iar începu cu fire-ar, și cu băga-ar în tineretul de acum, cari nu mai știu să dea cinstea omului bătrân.

Unul îi zice odată:

— Bună ziua lele Măriuță.

— Dacă-i bună nu-i dela tine — îl improșcă Măriuța bărzoită ca o pisică prinsă de căne la unghet.

Altădată o întâlnește popa din sat, și ca pe o credincioasă de-a lui, o întreabă, ca să zică și el ceva:

— Incotro, Măriuță?

— Noa, — răspuse ea — nu cumva ai vrea să mă spovedesc în uliță? — Mă duc unde am treabă, că nu umblu cu tralalela ca alții.

Popa își scuipe în sin murmurând: — Uci-gă-te icoanele, năpraznico!

Și badea Toader din Ariniș trebuia să trăiască vecin cu zgriptoroaica asta, care cu gura ei în toată bunăvremea par'că îi ținea un tăciune sub strașină. Dacă vre-un copil de-al badii Toader cânta sau se juca prin curte cu alți copii zbunguindu-se și chifălăind ca copiii, lelea Măriuță răscolea pe toți diavolii din iad și îi băga în plozii aceia cari nu-și pot ținea pupezele. Dacă vre-un pui de găină se strecura prin gard în curtea ei toate hărbele, toate aschiile, toate lemnele cele de apă și uneori chiar vasele din ciot, le arunca după el, și nu-l lăsa până nu-i rupea vre-un picior, apoi din gură hăpătea ca o zbrănăitoare de speriat vrăbiile.

Badea Toader — deși era omul lui Dumnezeu — câte odată își pierdea și el răbdarea și mai slobozea și el câte o: — Avizuhă, aripa Sataniii! — Dar nevasta lui întotdeauna îl domolia zicându-i: — Toadere, Toadere, nu mai pune jar pe foc și hai în casă.

Lelea Sabie avea un ficior, care deși era un netefete, de puteai să-l calci pe cap, totuși, fiindcă era ficiorul Sabiei, lumea îl poreclise „Iatagan”. Gheorghe Iataganul era așa de bun, încât îți venea să crezi că e prost de atâta bunătate. Era moale ca o mămăligă nefartă, umbla legănat și induplecându-se; apoi când vrea să-ți spună ceva, să fi avut răgaz să-l ascuți, așa vorbia de rar. Tot numai câte una

de A. Bena. 7. „O șezătoare” piesă într'un act și 2 tablouri de Dna Dr. Aciu. 8. Tablouri alegorice. I. Doina II. Avram Iancu.

Insemnăm aici cu laudă și numele persoanelor cari au avut rol în piesa „O șezătoare”: I. Domic, M. Alexandru, Gh. Ludoșanu, St. Pop, A. Păiuș, C. Teut, M. Păiuș, L. Munteanu, I. Bureacă, D. Berariu, Gh. Torz, I. Szabo, Tib. Hapca și M. Sângeorzan.

Otrava plantelor

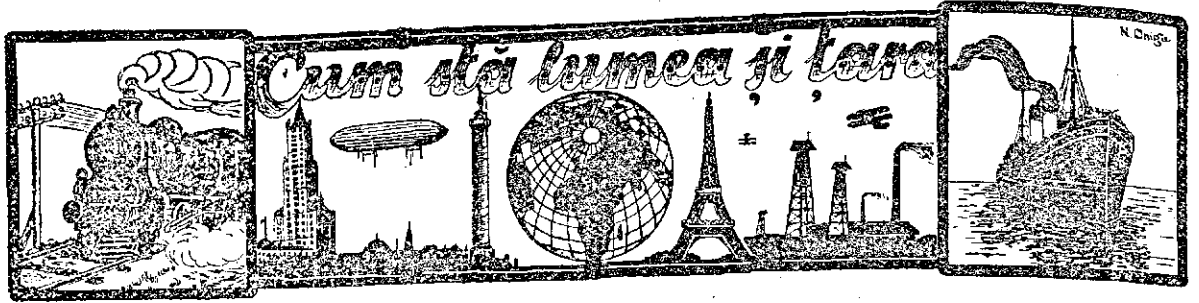
Otrava ce se găsește în feliuritele plante nu e stricțioasă pentru toate animalele. Așa de pildă otrava din crenguțele bradului numit Tisă, pentru animalele rumegătoare nu numai că nu e stricțioasă, dar e chiar folositoare și hrănitore, precând pentru cai și măgari este omoritoare. Fructele coapte ale acestui brad le pot mânca fără nici o primejdie atât pasările cât și oamenii.

Turtele cari rămân dela stoarcerea oleiului din jir sunt atât de veninoase pentru cai, încât o jumătate kilogram de astfel de turte eset de ajuns să înădușe calul și să-l omoare. Vitele cornute însă pot mânca ori cât din acestea turte și nu li-se întâmplă nimic.

Când se stoarce oleiul din jir, otrava rămâne în coaja jirului și în miezul făinos. Ghinda este minunată pentru porci și se îngrașă foarte bine. Vitele cornute însă, dacă mănâncă ghindă, mor numai decăt.

Florile în formă de mătisoare ale nucului încă sunt stricțioase pentru animale, mai ales dacă acestea mătisoare sunt înghețate. Animalele cari mănâncă acestea mătisoare au sgâr-ciuri și în scurtă vreme mor. Mătisoarele ce cad jos de pe nuci sunt amare și pișcăcioase, iar animalele cari pasc pe câmp, dacă le găsesc le înoujură, alegând numai iarba.

**„Cărțile Bunului Creștin”
să nu lipsească de pe masa nici
unui cetitor!**

Nu se face învoială de alegeri cu Ungurii

Ungurii din Ardeal au trimis la d. Maniu o deputațiune, în care cereau o învoială pentru alegeri. Ei se legau să sprijinească în alegeri pe oamenii partidului național-țărănesc, iar în schimb d. Maniu să le asigure și lor un anumit număr de deputați și senatori, pe listele guvernului.

D. Maniu i-a primit cu mânuși cum se zice și le-a răspuns:

— Imi pare bine că veniți la mine, căci eu doresc ca toți locuitorii acestei țări să se înțeleagă la o împreună lucrare spre binele de obște. Prin urmare, înainte de ce am vorbi despre o învoială despre alegeri, vă rog să-mi răspundeți: când vom serba împlinirea alor 10 ani dela marea adunare din Alba-Iulia, cea în care s'a făcut unirea Ardealului cu România-mamă, o să veniți și DVoastră împreună cu noi la cetatea lui Mihai Viteazul?

Ungurii din deputație, la această întrebare oarzană au început a măcăi și a tuși, zicând, că nu putem răspunde cu graba, că vom mai vedea. Să întrebăm și pe cei de acasă...!

— Așa? Atunci nu putem face împreună nici o învoială! — le-a tăiat d. Maniu vorba.

Și astfel ungurii n'au putut face nici o înțelegere cu d. Maniu. Așa ei vor avea listele lor și vor scoate pe cine vor putea și câți vor putea.

Vulcanul Etna potopește tot ce este în jurul lui

De vre-o 10 zile încoace vulcanul Etna care se află pe insula Sicilia din sudul Italiei și care are o înălțime de 3274 metri, a început să verse din greu râuri de foc din măruntăle sale. Toate satele din jur au trebuit evacuate, adică locuitorii scoși din sate. Râul de foc care se revărsă din gura acestui vulcan este de 30 metri lat, de 30 metri adânc și curge cu o iuțime de 200 metri pe oră.

Dela anul 1669 încoace Etna n'a mai vărsat atâta lavă (așa se numește râul de foc și pară care curge din gurile muntelui) ca'n anul acesta. Se poate să țină un an întreg această curgere, cu atât mai alcs că a început să curgă pe mai multe guri.

Din orașul Mascali, peste care a curs lava, n'a mai rămas decât cimitirul. Cea din urmă s'a dărâmat clopotnița catedralei. Pe când se prăbușia, clopotul cel mare răsună încă odată a jale, asemenea unui strigăt de om care moare și apoi în tăcerea înfricoșătoare, nu se mai auzi decât un fel de cronțănit trist pe care-l producea lava în scurgerea ei nemiloasă.

Trei oameni au rămas cu încăpăținare lângă

scotea, ca din fondul pământului, așa că mamă-sa cu el n'avea cu cine se sfădi, că până zicea el una, ea zicea două sute.

Gheorghe avea avere frumusică, rămasă dela tatăl său, dar din pricina mamei sale nu-și găsi fată cu care să se însoare, nici în sat, nici în împrejurimi, căci nici o fată nu s'ar fi încumetat să însereze în aceeaș casă cu Măriuța Sabia.

— Mamă, mamă — îi zise Gheorghe într'un târziu — mai stăpânește-ți și D-ta gura, că mă faci de ghilazul lumii. Vezi că fetele se feresc de mine ca de ucigă-l toaca, și numai din pricina D-tale.

— Du-te și ia pe fata bălaurului celui cu șapte capete, dacă nu-ți găsești alta, mutalăule. Nu cumva ai vrea să-mi pun glia pe gură de-acuma, ca să te poți tu însura? Umblă și tu, n'astepta să-ți vină puiul fript în gură. Țara-i mare și fete sunt câte ciuperci pe luncă.

Intr'un târziu tot își găsi și Gheorghe „rosură de oase” pe o harancă de fată tocmai dintr'al șaptelea sat. Veta era săracă, dar era voinică, harnică și vânjoasă. Avea niște mânănoae ca buzduganele lui Ștefan Vodă și niște spate ca un căpitan de husari. Pășia apăsât de se cutremura pământul sub pașii ei, și avea niște ochi adânci și negri ca un vindereu.

În primele săptămâni — până a fost sita nouă, cum e vorba — Ieleana Sabie se lasă mai mică, și toate mergeau strună. Dar într'o zi Măriuța încercă să pună pe noru-sa la probă.

Că asta nu-i bine, că ceea nu-i așa, că ea n'a fost învățată așa, că una că alta. Prin inima lui Gheorghe trecuse ca un fier ars, deoarece știa că acum va începe teatrul. Își luă deci sumanul și pălăria, și ieși afară.

Abia ieși însă până în curte și auzi glasul Vetei detunând:

— Vrei să-ți scoți ochii cu furcuța? Taci, că de loc mătur curtea cu tine, scorbura bătrână. — Ține-ți melița și dacă nu-ți place, fă-ți cu răntaș. — Că te mălătețez, de se duce vestea... Uite tu la ea, hodoroaga bătrână gândește că eu sunt Gheorghe, să mi-se sue în în cap când vrea.

Pe lelea o apucă amețeaala și se puse în pat, dar Veta nu-i mai da răgaz să mai zică ceva, ci zicea ea, de credeai că nu le mai găta.

Oamenii din sat auziră, iar pe Veta o porecliră „schinteia”. Apoi, când se certa Sabia cu Schinteia, credeai că se apropie coada veacului.

— Și-agăsit sabia teaca — ziceau oamenii — și intradevăr că lelea Măriuța a trebuit să se de-a bătută, și într'un târziu a devenit și ea muere ca muerile, liniștită și așezată.

— Cui cu cui se scoate afară — zicea Gheorghe Iataganul. Veta cu gura ei a întrecut pe mama, așa că acum e bună, pentru că îi este frică de gura ei.

Veta era femeie cuminte și harnică, își vedea de lucru, dar soacrei sale nu-i răbda nici o vorbă, ci în loc de una îi zicea o sută.

— Mai lasă-o în pace Veta, — îi zicea Gheorghe.

— Lasă Gheorghe — îi șoptea ea — că pe măgar numai cu băta îl poți dumeri, și pe bivol nu-l poți îmblânzi decât să-l faci să știe de frică. Tu te-ai prea lăsat moale și de aceea a apucat putere, iar la urmă ea se credea mai mare decât toți. Acum lasă să-ți-o abricăluesc eu, aprășteauăle ei, încă; să vadă că nu suntem de mămăligă, și nici nu ne temem de gura ei. Muerca este ca cănele.

Dacă vede că ți-e frică de ea, apucă putere, dar dacă te vede că ai curaj, se duce și te lasă în pace.

După câtăva vreme, Măriuța Sabia se îmblânzise de n'o mai cunoșteai. Gheorghe și Veta o duceau bine, iar la casa lor era pace și liniște. Veta a putut face singură aceea ce un sat de oameni n'a putut. Bădea Toader încă avea liniște în curte.

— S'a tot zis, că omului prost să-i zici jupâne, făcu într'o zi bădea Toader către preotul din sat; vecina Veta însă, ne-a dovedit că mă ușor ajungi la țintă, dacă pe prost îl pleznești îndată ce-și ridică botul și nu-l lași să ți-se suie în cap.

N. Lupu

Un prinț a luat de soție pe fosta sa servitoare. Prințul Nicolae de Lenchtenberg s'a căsătorit zilele trecute la München (Germania) cu fosta sa servitoare, Ella Müller.

casele lor, nevoind să se despărtească de avutul lor. Zădarnic i-au chemat soldații cari țin pază, ei s'au ascuns dinaintea lor. Când în sfârșit și-au dat seama de primejdia ce-i amenința, era prea târziu,

La strigătele lor zadarnice nimeni nu putu răspunde. Privitorii îngroziți ai acestei scene înspăimântătoare, ceilalți locuitori refugiați pe înălțimile din jur, au văzut cercul de foc, strângându-se încetul cu încetul în jurul celor trei oameni, cari, din mila Domnului, muriră înădușiți de fum, înainte de a fi înghițiți de valurile fierbinți.

În vremea din urmă râul de lavă are o lățime de un kilometru și jumătate. S'a nimicit de tot și satul Caraba. Pagubele se ridică până acum la peste un miliard lire italiene (o liră italiană face în banii noștri cam 8 lei). Până acum s'au nimicit 700 case, rămânând fără adăpost 7000 persoane. S'au nimicit 120 hectare de pădure de portocali. Până în ziua de 15 Noembrie erupția Etnei a început a se potoli. Dar începând cu ziua de 16, izbucnirile sunt tot mai puternice, așa că sunt mari temeri de și mai rău.

Ne mai pomenite furtuni în țările Apusului

Țările din apusul Europei au avut de suferit în zilele din urmă niște furtuni groaznice. S'au răscolit vânturi cumplite de către Ocean și valurile umflate ale mării au năvălit peste țărmuri în Anglia, Belgia, Germania, Franța și în toate celelalte țări cu ieșiri spre apă.

În Belgia vânturile au răsturnat copaci uriași și coșuri de fabrici, omorînd și rănind o mulțime de persoane. În Olanda încă au fost numărați până acum 16 morți, uciși de ape și de uragane.

Mari pagube a suferit și Franța. Furtuna s'a întins și spre mijlocul țării, până către Paris, unde au s'au întrerupt toate liniile telefonice cu împrejurimile. Multe râuri s'au umflat și ieșit din alvii, stricând podurile și drumurile de fier.

În Germania, orașul Hamburg este sub apă. În largul mării se află multe vapoare cari sunt în primejdie de inec și au cerut ajutoare dela țărm! Trei aeroplane dela Gravemünde au fost luate de vânt și duse deasupra mării, unde s'au înecat, căci nici o știre despre ele n'a mai sosit.

În America încă au fost mari revărșări de ape în timpul din urmă.

Noul președinte al Statelor Unite Nordamericane

Toată lumea știe, că în America lupta pentru alegerea noului președinte s'a isprăvit cu alegerea lui *Herbert Hoover*, candidatul republican, rămânând biruit candidatul democrat *Smith*.

Viața noului președinte este cât se poate de interesantă. Tatăl său a fost faur, tot așa ca și tatăl lui Mussolini atotputernicul dictator al Italiei și al lui Massaryk, președintele republicii cehoslovace. Când a fost de șase ani a rămas orfan de tată, iar într'al nouălea an de viață a pierdut și pe mamă-sa.

Până la vârsta de 15 ani a trăit o viață plină de suferințe și de lipse. Dar n'a desnădăjduit, ci s'a hotărât că se pune pe învățatură și se face inginer. S'a dus deci la universitatea din Stanford, un oraș din statul Kentucky, și

acolo s'a înscris la examenul de primire dela școala comercială inferioară (de jos). Dar n'a isbit și a primit secundă. Profesorul examinator a observat numai decât, de pe fața lui, cât de greu i-a căzut și că băiatul e destul de cuminte dar încă nepregătit. La a doua încercare Hoover a trecut la examen și s'a înscris în școală. Așa era însă de sărac, încât s'a apucat de spălatul și cărpitul albiturilor colegilor săi, precum și de vânzarea gazetelor, ca să se poată susține la școală.

După mai mulți ani de harnică învățatură, ajunge în sfârșit inginer, și încă inginer de frunte, pentru că abia era de 27 ani și-i și chiamă în China, ca inginer de mine (băișaguri). De acolo pleacă în Rusia, apoi la Borneo (o insulă dintre China și Australia) și în sfârșit la Londra, unde conduce cele mai mari băișaguri engleze.

Aici l-a apucat războiul cel mare din 1914. Făcându-i-se milă de suferințele Belgiei, care era cuprinsă aproape în întregime de Germani, merge la ministrul Americii din Londra și-i spune, că deși nu s'a ocupat în viața sa cu așa ceva, a lucrat un plan pentru prevederea Belgiei cu bucatele și carnea de lipsă. Ministrului Page i-se pare de Hoover și-l face președintele societății de ajutorare a celor informați prin războiu. După ce a scăpat Belgia de moartea prin foame, ministrul Page îl roagă, să se îngrijească de acum înainte de hrănirea întregii Europe. Și Hoover a făcut minuni.

Bine înțeleg că prin faptele sale el ajunge foarte iubit în America. Fiind mai întâi democrat, trece în partidul republican, iar fostul președinte Coolidge îl face ministru al comerțului. Lui i-se poate mulțumi că America a ajuns la o așa de mare bunăstare după războiu.

Ales președinte al Statelor Unite, Hoover a spus că va cere dela toate statele fostei Antante, să-și plătească toate datoriile din America, așa că Europeanii nu prea sunt bucurosi de d. Hoover. Dar d. Hoover le-a spus o oară: Va trebui războiu? Acum plătiți-vă datoriile, și tu Anglie și tu Franța și tu Belgie, Sârbie și Românie. Drept că noi Americanii suntem bogați, dar nici voi nu sunteți atât de săraci ca să nu vă puteți plăti datoriile. Și apoi cel puțin, plătiți-vă datoriile, veți învăța minte: nu vă veți mai putea hotărî încă odată la un nou războiu.

Acesta este dl Hoover, la care Americanii țin foarte mult și sunt foarte mândri de el.

Un gând și o propunere

Să alcătuim societăți de asigurare reciprocă în parohii

de Preotul HERTEGH

În timpul din urmă am citit și am auzit mult despre așanumitele *asigurări reciproce* cu grupe de 1000 membri, cu taxe de înscrieri și cu cotizațiuni (taxă de plată) la fiecare caz de moarte a unuia dintre cei asigurați.

Se vorbește mult în contra lor, căci poate nici nu erau reale. Erau fondate numai pe taxele de înscriere și pe cotizațiunile prime; până când cei asigurați puteau să rămână cu buzele umflate, precum, în multe cazuri, au și rămas.

Cugetând mult asupra situației țăranelor noastre dela sate, am socotit, că oare din ideea aceasta nu s'ar putea scoate ceva și pentru țăranelor noastre?

Moare ori el, ori nevasta, sau un copil mai mare, și bietul om, care abia avea cele de lipsă pentru trai, sau poate

a spusat mult cu medicul și cu medicinile — cari azi sunt foarte scumpe — nu știe ce să facă. Ii trebuie coștiug, pânză, lumini, ceară, groapă; este de plătit preotul, cantorul, olopotarul.

Mai vine și pomana. Oăci în zadar, românul nostru nu se lasă de ea. Deoparte din rușine, ca să nu mică satul, că n'a făcut nici pomana, pentru cel mort... Și aici trebuie multe: grâu, cucuruz, oleu, unsoare, fasole, crumpene și multe alte, și ce e principalul, țuică. Pomosul nu ușor se va desvâța de pomana. Și pomana umblă cu cheltueală multă!...

Săracul om, sau căsenii stau buimăciți. Ce să facă? Bani n'au. Imprumut nu capătă, astfel le strâng toate pe credit (pe așteptare). A gătat toate. Au fost toate bune, dar trebuie să și plătească. Dar de unde? De multe ori sunt siliți pentru o înmormântare, să vândă vaca din jug ori un petic de pământ, sau să ceară un împrumut dela careva bancă, ca să poată achita pe toți.

Frați săteni! Eu aș avea o propunere.

Nu este sat unde să nu fie cel puțin 200 suflete mari și mici, cari ar voi să fie asigurate pentru cazul de moarte. Nu știe omul, că ce va aduce ziua de mâine. Azi ești tare și puternic, mâine poți să mori!

Iată ce zic eu! Asigurați-vă pentru cazul de moarte!

Sunteți în sat 200—300—400, și poate în un sat mai mare și mai mulți. Mergeți la preot și la curatorii, căci ei sunt conducătorii firești ai satelor voastre și oameni de încredere. Vă înscrieți pentru asigurare de caz de moarte.

Eu cuget că familia celui mort va fi ajutată dacă la cazul de moarte fiecare înscris va solvi câte 20 lei.

Unde sunt:

200 membri înscriși, va primi familia celui mort suma de 4000 lei.

300 membri înscriși, va primi suma de 6000 lei.

400 membri înscriși, va primi suma de 8000 lei și așa mai departe. După fiecare 100 membri înscriși, câte 2000 lei mai mult.

Pentru cărțile de lipsă fiecare înscris ar plăti la înscriere 10 lei, și 20 lei ca fond de rezervă, deci în total 30 lei. La primul caz de moarte fiecare ar solvi câte 20, lei ca celui asigurat să i se solvească suma asigurată după membrii înscriși. Iar cei 20 lei ar rămânea în casa bisericii ca rezervă.

Ar primi fiecare câte o cărticică în care i s'ar însemna ce-a plătit. Când ar avea omul bani, ar duce la preot și curator, ca să-i însemne că solvește 20, 40 lei, aducându-și aminte că poate la moartea căruiva nu va avea tocmai bani la îndemână.

Frați săteni! Faceți aceasta asigurare, căci e pentru binele vostru, și nu este nici-o șpeculă în ea.

Căutăm vânzători de gazete în fiecare comună. Dumineca și în sărbători ei pot vinde „Unirea Poporului” credincioșilor, când ies dela biserică. Osteneala le-o răsplătim bine, mai cu seamă dacă se angajează să vândă și cărți populare și calendare.

Toți cari se angajează trebuie să aibă o scrisoare de recomandare dela preotul satului. Altfel nu-i putem primi.

Încercați și nu vă va părea rău.

Ce cuprinde „Calendarul dela Blaj” pe 1929

Calendarul dela Blaj pe 1929 este aproape gata. Mai trebuie cusut și învelit, apoi îi dăm calea în vileag.

Calendarul nostru din acest an este mai bogat și mai frumos ca totdeauna. Cuprinde o mulțime de chipuri cari de cari mai alese și mai minunate. Apoi articole de învățătură, de petrecere și de folos.

Dintre chipuri însemnăm mai ales două vederi dela *Marea adunare din Alba-Iulia, ținută în 1918*, de cari nu are nici un calendar românesc! Noi am fost atunci acolo și am păstrat aceste chipuri, ca să le putem înfățișa la 10 ani dela unirea cu țara mamă. Se văd mulțimile cu steaguri și oratorii cari citesc noroadelor Manifestul Unirii.

Mai avem un chip foarte interesant cu *Badea Cârțan*, ciobanul din Ardeal, care a fost la Roma pe jos, să vadă cu ochii săi și să sărute pământul sfânt al străbunilor noștri.

Icoana noastră îl arată pe Badea Cârțan la picioarele Columnei lui Traian, cum e salutat de miniștrii Italiei, pentru brava sa călătorie!

Și alte multe lucruri cuprinde calendarul nostru, despre care va mai fi vorba în numerii viitori ai gazetei.

Vestind ieșirea Calendarului nostru, îndemnăm pe iubiiții noștri cetitori să grăbească a cere cât mai de grabă trimiterea lui, ca să nu rămâie fără de el, căci încă până nu era gata, ne-au fost comandate foarte multe calendare și se trece ca pita cea caldă!

PREȚUL CALENDARELOR:

În librării și la revânzători, calendarele dela Blaj se vând cu următoarele prețuri:

Calendarul popular 25 Lei
Calendarul preoțesc 45 Lei

Pentru cetitorii gazetei noastre facem însă următoarele înlezni însemnate:

Calendarul popular 20 Lei
Calendarul preoțesc 40 Lei

Acestea prețuri se înțeleg pentru cei cari își iau calendarul în mână, dela Administrația gazetei.

Trimiteri prin poștă:

Cine vrea să aibă calendarele noastre repede și sigur, trimite *pe înainte*, la adresa: „Unirea Poporului”, din Blaj, cu mandat postal, pentru:

1 Calendar popular 25 Lei
1 Calendar preoțesc 45 Lei

și capătă, *cu poșta plătită*, oricare calendar dorit.

Cinci calendare deodată:

Dacă se unesc 5 vecini sau cunoscuți și cer, deodată, 5 calendare populare pe-o singură adresă, plătește fiecare 23 Lei, trimițând toți

laolaltă 115 Lei și capătă calendarele trimise acasă, în colet postal, *cu poșta plătită de noi!*

Zee calendare deodată:

Dacă se cer 10 calendare deodată, pe-o singură adresă, plătește fiecare cetitor 20 Lei, laolaltă 200 Lei și capătă calendarele acasă, cu poșta plătită de noi!

Douăzeci deodată:

La 20 Calendare populare, fiecare 20 Lei, plătim noi poșta și dăm *în cinst*, pentru osteneala celui ce adună și trimite banii, un *Calendar mare*, preoțesc, sau *2 Poporale*, după dorință.

*

Toate înlesnirile înșirate mai la deal, se înțeleg numai dacă prețul calendarelor se trimite pe înainte. Cu *ramburs* calendarele se vin mai scumpe și anume: La 1 calendar, trimis cu ramburs, cheltuielile sunt 15 Lei, la 5 bucăți 18 Lei; la 10 buc. 22 Lei; la 20 buc. 28 Lei și așa mai departe.

Trimiteți deci banii pe înainte!

Încă un vapor cufundat. Vaporul englez Vestris care venea din America, s'a cufundat. 218 persoane au fost scăpate, 110 au murit în valuri.

S'a trezit, fiind în sicriu. O nevastă tinăra din Constantinopol nu primise de mult scrisoare dela bărbatul ei. A tot plâns, s'a tot necăjit. Dar dela o vreme n'a mai putut, și s'a aruncat în mare. Niște pescari i-au prins cadavrul, iar rudeniile au așezat-o în sicriu și i-au pregătit înmormântarea încă în ziua aceea. Pe când erau însă s'o acoperi, femeia s'a trezit, a eșit înșas din sicriu, și a întrebat numai decât pe rudeniile înmărmurite, dacă a sosit scrisoare dela bărbatu-so?

Și-a îngropat moșii de vii. Despre o grozăvie, cum rar s'a mai auzit vreodată, ne aduc știrea gazetele din străinătate. Un muncitor englez adevă, un anume Charles William Conlin, în vârstă de 22 ani, și-a îngropat pe moșul său și pe bună-sa de vii.

De mult trăia el în dușmănie cu ei. Dela o vreme s'a hotărât apoi să-i ucidă. A mers în grădină, a săpat o gaură, apoi l-a chemat în grădină mai întâi pe moșul său, un bătrân de 64 ani. L-a prins, l-a sugrumat și l-a aruncat în groapă. Apoi a chemat-o pe bună-sa, care era de 62 de ani, a sugrumat-o și pe ea și apoi a împins-o în groapă. Pe urmă i-a acoperit cu pământ.

Din întâmplare chiar atunci a trecut pe lângă grădină un vecin, căruia, părându-i-se suspectă movila de pământ proaspăt, și bănuind ceva rău, a mai chemat pe un vecin și au început să sape. N'au săpat mai afund de două hârlete, când, spre marea lor mirare, au dat de cadavrele încă proaspete și calde ale celor doi bătrâni. Din cercetările medicilor apoi s'a constatat, că bătrânii nu muriseră din sugrumat, ci prin înădușirea cu pământ.

Uciagașul a fost prins și judecat la moarte.

Otravă în potirul unei biserici. Preotul Gh. Petrescu din comuna Copăcenii-Mogoșești, jud. Ilfov, se pregătea să cuminece copiii din sat, când observă că în fundul potirului era ceva prav alb. Bănuitor părintele n'a cuminecat pruncii, și pravul la trimis l-a București, unde bărbații de știință au constatat că acel prav era un venin puternic, care era în stare să omoare pe toți copiii. S'au pornit cercetările.

A înviat din morți. O fată născută, dintr'un alb și o neagră, din orașul Suva din insula Fiji, Polinesia, a murit fiind de multa

vreme bolnavă de boală uscată. Dar peste 20 de minute, pe când părinții și rudeniile discutau asupra pregătirilor înmormântării, fata se trezi și spuse că a fost în raiu, dar că locul său nu fusese încă pregătit acolo. Acolo i-se spuse, să se ducă într'un anumit loc, unde va găsi patru ierburi pe cari le va recunoaște după descrierea făcută.

Cei din jur credeau că vorbește într'o latură, dar când o văzură că se scoală și începe să umble prin casă, lucru pe care nu l-a mai făcut de multă vreme, se supuseră dorinței sale. Ducându-se drept la locul de care i-se vorbise, fata găsi cele patru ierburi, pe cari la întorcerea sa acasă, le uscă, le zdrobi și le înghiți cu apă. Sănătatea ei se îmbunătăți ca prin farmec, începu să umble, să vorbească, ceea ce făcu pe neamuri să creadă că s'a întâmplat o minune. Dar după două zile fata muri.

Holera în India. În provincia (o parte de țară) Travancose din India (o țară depărtată din Asia) holera bântue cu îngrozire. Până acuma au murit peste 4000 de oameni.

Nouii prefecți din Ardeal. Iată numele nouilor prefecți de județ din Ardeal. Jud. Alba: d. dr. Ioan Pop, fost deputat; jud. Arad: d. dr. Iustin Marșieu, avocat; jud. Bihor: d. Iosif Maiorescu, licențiat în drept; jud. Brașov: d. dr. Aron Suci, avocat, fost prefect regional; jud. Caraș: d. dr. Alexandru Bojinca, avocat, jud. Cluj: d. dr. Adam Popa, avocat; jud. Făgăraș: d. dr. Nicolae Vlaicu, fost magistrat, avocat; jud. Hunedoara: d. dr. Ștefan Rozvan, avocat, fost deputat; jud. Maramureș: d. dr. Gavril Juga, avocat, fost deputat; jud. Mureș: d. dr. Ioan Vesca, avocat, fost senator; jud. Sălaj: d. dr. Alexandru Aciu, avocat, fost senator, fost deputat; jud. Satu-Mare: d. dr. Andrei Doboși, avocat; jud. Someș: d. dr. Victor Munteanu, avocat; jud. Severin: d. Ioan Mocioni, licențiat în drept; jud. Sibiu: d. dr. Coriolan Ștefan, avocat, jud. Târnava-Mare: d. Aurel Paul Bănuț, avocat; jud. Târnava-Mică: d. dr. Zaharia Boilă, avocat; jud. Timiș-Torontal: d. dr. Liviu Cigăreanu, avocat; jud. Turda: d. dr. Ioan Miclea, avocat; jud. Treiscaune: d. dr. Nic. Crăciun.

Un hoț săvârșește în două săptămâni 40 de furturi. La Ploiești poliția a pus mâna pe un hoț, anume Teodor Mihailovici care a mărturisit că în cursul alor două săptămâni a săvârșit 40 de furturi.

Vapor înecat. În canalul Mănecii, limba de mare care desparte Franța de Anglia, nu departe de coasta de sud-vest a Angliei, s'au ciocnit două vapoare, dintre cari vaporul „Horn” s'a cufundat în cinci minute. Din cele 15 persoane cari se aflau pe vapor s'au înecat 5.

Falsificatori de lapte și de vinuri. Poliția din Cluj a prins mai mulți inși cari b'gau apă în lapte. I-a pedepsit dela 1 până la 5 mii lei amendă. La București au fost prinși mai mulți comercianți cari au falsificat vinurile. Au fost băgați în temniță, urmând să fie pedepsiți. Pe vremea lui Vlad Țepeș astfel de falsificatori erau bătuți cu urechea în cuie de ușa prăvăliei, iar oamenii cari trecea pe lângă ei trebuiau să-i scuiepe. Oare n'ar fi bine dacă s'ar introduce măsura aceasta și în zilele noastre?

Copii hoți. Poliția din Brașov a fost în cunoștință că în diferite părți ale orașului s'au săvârșit spargerii și furturi. Cercetându-se s'a descoperit, că făptuitorii sunt toți copii, dintre cari cel mai mare este de 15 ani. Păgubele făcute de acești copii hoți se ridică la 10 mii lei.

Văduvele subofițerilor au pierd pensia dacă se mărită. Înalta Curte de Casație a adus o sentință în procesul unei văduve a unui subofițer, care și-a pierdut pensia avută, după ce s'a măritat a doua oră. Sentința îi dă dreptate văduvei și astfel de aici încolo oricare văduvă de subofițer care s'ar mărita nu-și mai pierde pensia avută.

Au aruncat bombă în casa preotului. Într'una din nopțile trecute niște răufăcători necunoscuți au aruncat pe fereastra locuinței preotului din Văliug, lângă Reșița, o granată, care a explodat, nimicind întreg dormitorul preotului. Cei aflați în dormitor au scăpat ca prin minune cu viața.

In preajma casei parohiale s'a mai găsit o granată, ceea ce dovedește că răufăcătorii plănuiau nimicirea totală a familiei preotului. Au fost însă împiedecați de a-și duce în deplinire drăcescul plan, prin zgomotul pe care l-a făcut explozia primei granate.

Jandarmii cercetează, dar faptuitorii încă n'au putut fi prinși.

Zece ani dela arderea pe rug, din ordinul Ungurilor, a 44 de Moși s'au împlinit în ziua de 9 Noemvrie. Porunca a dat-o fostul deputat dela toplita Urmânczy Náador și căpitanul Dietrich. 44 de Moși, adunați la târg, de prin satele Horia-Arada, Albac, Scărișoara, Bălcești și cele două Jurcute, au fost cuprinși între mitraliere și împușcați, între ei și trei femei, și apoi așezați pe rug și arși. Și acest Urmânczy Náador astăzi se plimbă liber pe străzile Budapestei și merge tot într'una la d. Roademere la Londra, ca Ardealul să treacă iar la Ungaria.

Darul vice-regelui Egiptului pentru Regelui Mihai I. Vice-regele Egiptului a trimis prin un vapor Regelui nostru Mihai I. un tigr, o hienă și mai multe păsări frumoase din Egipt. Toate acestea au fost anume imblânzite pentru micul nostru Rege, ca să se joace cu ele.

Statul păgubit cu aproape 7 miliarde. Că cât de bine au mers lucrurile pe vremea liberalilor, se vede din faptul că dela 1 Ianuarie 1928 și până la 30 Octomvrie a acestui an, statul a încasat cu 7 miliarde lei mai puțin decât s'ar fi convenit.

Primejdie pentru uniții din America. Mitropolia din Sibiu a trimis în America pe pâr. Scorobeș, ca să pregătească vizita mitropolitului Neculae al Sibiului la America. Cum pâr. Scorobeș a fost unul dintre cei mai mari dușmani ai bisericii unite din Transilvania, facem băgători de seamă pe uniții noștri din America, să știe cu cine vor avea de lucru. Căci pâr. Scorobeș va încerca abunșeama și acolo să pescuiască în turbure. Fiți deci cu ochii în patru!!

Ungurii vorbesc pe telefon cu New-Yorkul. Ungurii din Ungaria lucrează din greu ca nu numai să nu fie rămași de lume, dar să fie chiar în fruntea altor țări. Astfel ei și-au făcut acuma legătură telefonică cu America, cu Mexico și cu Canada. Deocamdată nu se poate vorbi numai dela Budapesta și numai între orele 12,30 și 4 dimineața. O convorbire de trei minute costă 8000 de lei.

Statua doctorului Istrati. Dumineca trecută s'a desvelit la București, în parcul Carol, statua doctorului Istrate, care a făcut fală neamului românesc și peste hotare prin știința sa, iar la noi acasă a înfăptuit parcul Carol și a condus marea expoziție dela 1906. Statua a fost făcută de sculptorul Oscar Späthe.

S'a operat pe sine însuși. Doctorul Meals din Hollywood s'a operat pe sine însuși de apendicită. S-a culcat pe masa de operație, și-a pus la spate niște perini, ca să ajungă la foale, și-a făcut însuși tăietura și și-a scos apendicele, adevăratul cel orb. Operația a succedat cu desăvârșire.

Hârtii false de câte 1000 lei. De o vreme încoace se observă tot mai multe hârtii false de câte 1000 lei. La Băilești lângă Craiova s'a aflat o bandă întreagă de falsificatori cari au fost duși la răcoare. Și la Tecuci se pare că este o bandă de falsificatori. Cititorii noștri să grijească, să nu fie păcăliți.

Hoși de cai arestați. La Jimbolia, în granița sârbească, au fost arestați vre-o 10 hoși de cai, cari își desfășurau activitatea în județele Timiș-Torontal și Arad. Ei au fost depuși în temnița tribunalului Timișoara.

Preoți albanezi trecuți la catolicism. De o vreme încoace foarte mulți preoți ortodocși din Albania au trecut la catolicism. Și este nădejde ca tot mai mulți să treacă, dimpreună cu parohiile lor, la religia catolică.

Mere de pământ

De mult, înainte de aceasta cu vre-o două sute cincizeci de ani, s'a adus pe la noi din America, o plantă asemănătoare cu Floarea soarelui. Este planta numită *Mere de pământ*. Pe unele locuri o mai numesc și Napi turcești, Napi porcești și Picioarcă.

În pământ are părți îngroșate, ca și cartofii. Sunt tuberculii miezoși, dela cari i-a venit și numirea de mere sau napi.

Cotorul este drept și aspru iar frunzele sunt ovale. Florile sunt galbene și așezate ca și florile dela Floarea Soarelui.

În multe locuri, Merele porcești cresc sălbătăcite. Mai adeseori însă se cultivă.

Nu sunt alegătoare. Suferă în pământ și frigul cel mai aspru. De secetă încă nu le pasă. Se sbârcesc puțin frunzele și se vestelesc, dar îndată ce cade puțină umezeală, se înviează.

În pământul prea umed nu le place, în colo cresc bine în ori ce pământ. Pământul în care se cultivă Merele de pământ, trebuie pregătit așa cum se pregătește pământul la cultivarea cartofilor. Pământul în care cultivăm mere de pământ, nu e bine să-l schimbăm în fiecare an, cultivând și alte plante. Cauza este, că ori cât de bine ne-am îngrijit de adunarea tuberculilor din pământ, tot nu i-am putea aduna toți. Și din tuberculii rămași în pământ, în primăvara următoare răsar alte plante. Dacă împrejurările sunt potrivite și 15-20 de ani într'una putem să culegem tuberculii de mere de pământ, fără să le sămănăm decât o singură dată.

Se semănă prin Martie și April. În pământ afănat se pot semăna și toamna. Se seamănă chiar așa ca și cartofi. Se pot pune într'un cuib mai puține decât cartofi, de obicei câte 3 tubercule. Depărtarea între șire trebuie să fie ca și la cartofi.

Dela merele de pământ se pot întrebuința atât tuberculii, cât și cotorul și frunzele. Dacă se taie cotorul și frunzele-tuberculii nu cresc destul de mari.

Când se cultivă merele de pământ numai pentru tuberculi, e bine să lăsăm cotorul până cade de sine de pe tubercul. Dacă se taie mai curând, se strică tuberculii.

Merele de pământ se pot culege și iarna, dacă pământul nu e prea înghețat. Din cauza aceasta nu mai trebuie să ne îngrijim de păstrarea lor în pivniță.

Scoaterea tuberculilor din pământ se face cu o sapă. Se pot scoate și cu plugul. Tuberculii scoși de toamna, se pot păstra în gropi ca și napii. Dacă se întâmplă să înghețe în gropi, să lasă acolo până ce pământul se desgheată. În chipul acesta tuberculii nu se strică și sunt buni și după ce s'au desghețat, dar din puterea hrănitore și-au mai pierdut.

Merele de pământ sunt un bun nutreț pentru vite. Vacile, cari mănâncă mere de pământ, dau lapte mai mult. Căii hrăniți pe lângă fân și cu mere de pământ, se îngrășă bine și se pot folosi la ori ce muncă grea. Oilor încă le plac merele de pământ, iar pentru porci este una dintre celea mai bune mâncări.

Cultivarea merelor de pământ la noi nu e prea lătită. În alte țări se cultivă multe mere de pământ. Mult pământ rămas pustiu s'ar putea cultiva și la noi cu mere de pământ. Pe acest pământ, s'ar putea ținea iarna, până pământul n'a înghețat prea tare, porci, cari le-ar scurma din pământ și s'ar hrăni cu ele. În chipul acesta s'ar cruța mult nutreț și porcii s'ar îngrășă bine.

Ioan Popu-Câmpeanu.

FEL DE FEL

Aprinjoare bune

Aprinjoare se pot pregăti foarte ușor din coceni de cucuruz. Cocenii se rănesc bine și se mestecă cu tot atâtea părți rășină și cătran topit. Acest amestec să lasă să se uște apoi să întinde pe plăci de tinichea fierbinți. În chipul acesta se capătă aprinjoare, cu cari se poate lesne aprinde focul.

Semințe de arbori se pot aduna și iarna

De pe arborii, cari își păstrează fructele și peste iarnă, se poate aduna semință ori în ce vreme, până primăvara. Astfel de arbori sunt: molidul, pinul negru, arțarul, frasinul, carpinul, acățul, teiul, arinul, mesteacănul paltinul și scorușul. Culegând semințe de pe acești arbori, putem fi siguri, că semințele sunt proaspete și vor incolți, pe când semința cumpărată din prăvălie nu e totdeauna proaspetă.

Gunoii din oase

În oase se găsește o materie foarte bună ca hrană pentru plante. Aceasta materie este sarea de fosfor. Pentruca aceasta sare să se desfacă din oase și să se hrănească plantele cu ea, trebuie ani de zile, căci oasele se descompun foarte anevoie.

Pentru descompunerea oaselor, rușii folosesc următorul mijloc: adună oasele și le mestecă cu gunoi de cal, anume pun tot un rând de oase și unul de gunoiu. Înainte de îngrămădire, le țin 2-3 zile în apă. După ce

le-au așezat în gunoi, toarnă apă peste grămadă și le acoper cu pământ. Le țin așa vre-o 10 luni. În vremea aceasta oasele se descompun și se schimbă într'un gunoi foarte bun pentru îngrășatul pământului.

Nutreț din paie fierte

Paiele încă sunt bune de nutreț pentru vite. Acest nutreț este mai cu putere, dacă paiele sunt fierte. Vitele hrănite cu paie fierte, se îngrășă bine. Zece kilograme de paie fierte cuprind atâta hrană câtă cuprind zece kilograme de fân. Cauza este, că prin uscarea, toate părțile uscate ale paielor se pierd și rămân numai părțile hrănitore.

Chiar și fânul fiert e mai hrănitor decât cel nefiert. Astfel 16 kgr. fân fiert, cuprind atât hrană, câtă au 24 kgr. fân nefiert.

Gunoiul din paie ori fân fiert, este mai bun decât cel din nutreț nefiert. Nutrețul fiert se poate da vitelor cald.

Mihai Rîția, Beiuș. Poeziile trimise, încă nu ating măsura ca să poată fi date în vileag. Citește mult și mai încearcă.

Colaboratorului care ne-a trimis poezia »Aceleași gânduri«, încă îi sună răspunsul de mai sus.

Virgil D. Poeziile pe cari ni le-ai trimis arată multă simțire și chiar și o aleasă îndemănare de versuitor, dar sunt prea personale și nepotrivite pentru o gazetă populară. Alegeți pentru noi bucăți, cari să intereseze pe cititorii din popor.

Traian Șuvăială. Am primit 200 Lei, din cari 20 Lei pe 1927, iar 180 Lei pe 1928.

Ulrich Ioan. Am primit 180 Lei pe 1928.

George Pupeză. Am primit 200 Lei, din cari am trecut pe 1927 restanța de 26 Lei, iar 174 Lei pe 1928. Cei 100 Lei încă i-am primit.

Brișcaș Samoilă. Am primit 180 Lei.

Ioan Zestrean. Am primit 360 Lei, abonamentul pe 1927 și pe 1928.

Teodor I. Frățilă. Am primit 200 Lei.

Negrea Ioan. Am primit 200 Lei, din cari am trecut pe 1928 Lei 180, iar 20 Lei pe 1929.

Trifan Beldean. Vă rugăm să ne scrieți, cu ce dată ați trimis suma de 120 Lei. Bani, ce i-am primit mai în urmă au fost în 13 Martie 1926 Lei 150, din aceștia am trecut pe 1925 Lei 120, iar 30 Lei pe 1926.

Nicolae Ploșcariu. Am primit 285 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Decembrie 1928

Vasile Buzilă a Mitruului. Am primit 170 Lei abonamentul până la 31 Decembrie 1929.

Ilie Farago. Am primit 300 Lei, din cari am trecut pe 1927 Lei 135, iar pe 1928 Lei 165. Mai aveți de plătit până la 31 Decembrie 1929 Lei 15.

Vasile Sârbescu. Am primit 155 Lei din cari 80 Lei în abonamentul până la 31 Decembrie 1928, iar 75 Lei i-am predat Librăriei pentru cărțile cerute.

Ilie Berghazan. Bani trimiși în Ian. 1928 i-am primit, dar au fost trecuți foți în abonamentul Dv. Acum am trecut 180 Lei în abonamentul lui Ilie Stănescu, care e achitat până la 31 Dec. 1928.

Vichente Lelunșiu. Nu știm care e cauza de nu primești foaia. Noi de aici o trimitem regulat în toată săptămâna. Bani i-am primit, din cari am trecut pe 1928 Lei 143, iar 37 Lei pe 1929.

Emil Almășan. Am primit 200 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Notar Adamescu. Foaia de aici merge regulat. Nu știm pentru ce n'o primești.

Androși George. Am primit 155 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Dionisie Rus. Am primit 83 Lei abonament până la 31 Dec. 1928.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cum umblă banii

În săptămâna din urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor :

1 dolar american	165 lei — bani
1 franc francez	6 " 55 "
1 liră engleză	806 " — "
1 liră italiană	8 " 75 "
1 coroană cehoslovacă	4 " 95 "
1 dinar sârbesc	2 " 93 "
1 zlot polon	18 " 65 "
1 marcă germană	39 " 50 "
1 pengő ungurese	29 " 25 "
1 leva bulgărească	1 " 25 "
1 schilling austriac	23 " 50 "

Acestea prețuri se înțeleg la schimb mai mare. Bani mai puțini se schimbă totdeauna ceva mai puțin.

Nr. 7023—1928.

Publicațiune de concurs

Pentru postul de **măestru tâmplar** la Școala de meserii „Sf. Iosif” de pe lângă Orfelinatul gr. cat. român de băieți din Blaj, publicăm prin aceasta concurs nou, cu termenul de 30 Noemvrie 1928.

Retribuțiile împreunate cu acest post se plătesc din bugetul Ministerului Instrucțiunii publice și sunt întru toate egale aceluia, pe cari le au măestrii școlilor similare ale Statului, inclusiv gradații și drept de pensie.

Ceice doresc să obțină acest post, vor avea să-și înainteze încoace cererile însoțite de documente, dovedind că îndeplinesc condițiile cerute de legea asupra învățământului profesional.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 13 Noemvrie 1928.

Dr. Vasile Suciu
Arhiepiscop și Mitropolit.

Catre tineretul de prin sate

Feciori și feciorași!

Intrăm în iarnă și se apropie Crăciunul. Voi nu vă gândiți să faceți Irozi? A ieșit dela tipar o carte foarte bună pentru Crai, care se numește:

Cartea Crailor

sau cântece de Irozi, cari se cântă la Nașterea Domnului Hristos alcătuită din izvoade bătrâne

de A. LUPEANU-MELIN
directorul gazetei „Unirea Poporului”

Prețul cărții 10 Lei

Cu postă cu tot 12 Lei. Cine trimite la adresa:

Unirea Poporului, Blaj

cu mandat postal, suma de 12 Lei, capătă cartea acasă, cu posta plătită.

Pentru jocul Irozilor se cer 8 persoane

Dacă fiecare fecioraș vrea să aibă carticica sa, din care să poată învăța singur acasă, dăm toate 8 carticicele laolaltă cu suma de 64 Lei, trimise cu posta plătită.

Grăbiți cu comanda, să nu întârziati!

De închiriat

Două camere, bucătărie și spais, de închiriat. Informații se pot afla la cancelaria firmei
Iacob Mendi din Blaj

(615) 3 3

Aduc la cunoștință Onor. Public că în zilele acestea îmi deschid prăvălia mea proprie unde voi fi aranjat cu toate articolele de coloniale, delicatose și mărunțișuri.

Rog Onor. Public de binevoitorul sprijin.

(264) 3 4

Octavian Dragea

Prăvălie nouă

Aduc la cunoștință Onor. Public că am deschis prăvălie vis-à-vis de Librăria Seminarială, cu tot felul de coloniale și mărunțișuri cu prețurile cele mai reduse

Frații Tischler și Comp.

(620) 2-2

Preoți, Învățători, Țărani!

Cetiți cu toții cârticica:

BĂNCI POPULARE ȘI COOPERATIVE SĂTEȘTI

de Ion Pop-Câmpeanu, profesor Blaj, din care puteți ști, ce este banca populară, ce e cooperativa, ce foloase aduce sateștilor, cum se înființează ș. a. m. d.

PREȚUL 6 LEI

Se poate comanda dela administrația Unirea Poporului.

ICOANE SFINTE

Reproduceri artistice de pe tablourile pictorilor clasici. — Diferite mărimi. — Dela 20—500 Lei. — Domnul Hristos. Precurata Vergură Maria

INMORMĂNTAREA DOMNULUI HRISTOS executată în 5 colori, mărimea 47/59 cm. Lei 80. — Să nu lipsească din casa nici unui creștin.

Se află de vânzare la

Librăria Seminarului, Blaj

RECLAMA

este sufletul comerțului